

[Landbrugsministeren]

loven og jordfordelingsloven med henblik på en rationalisering af jordlovsadministrationen. En debat om disse forslag vil ikke på nogen måde blive udelukket af den gennemførte oprettelse af jordbrugsdirektoratet.

Sammenfattende finder jeg, at der både er hjemmel til og bevillingsmæssigt grundlag for den skete omdannelse af statens jordlovsudvalgs administrationskontor til jordbrugsdirektorat. Den tidsmæssige adskillelse mellem en ændring, der kan gennemføres administrativt, og ændringer, der kræver ny lovgivning, svarer ganske til de i ovennævnte svar af 17. juli 1981 til finansudvalget indeholdte oplysninger.

Spm. nr. 938

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (6/7 82) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan finansieres grammofonpladebehovet i Danmark, og hvilke forskydninger forventes i de kommende år?«

Begrundelse

En hovedhensigt med spørgsmålet er at få ajourført følgende oplysninger hentet fra skrivelse af 22. marts 1973 fra Danmarks Grammofonforhandler Forbund til ministeren for kulturelle anliggender:

»Da pladesalget over disk i Danmark er i betydelig nedgang, har vi sat en undersøgelse i gang af, hvordan ungdommen i dag får dækket sit behov for beat- og underholdningsmusik – for de unge spiller jo stadig og har jo også apparatur dertil. Vi er bl.a. standset ved bibliotekernes udlån af plader. Til danske biblioteker er der indkøbt 300.000 stk. LP-plader. Disse har en værdi af 10.000.000–15.000.000 kr.

Bibliotekerne oplyser, at disse plader i gennemsnit udlånes 8 gange om året, hvilket igen svarer til et udlån på ca. 2.400.000 grammofonplader. Af lånerne er det oplyst, at 60 pct. af disse »taper« pladerne over på bånd, når de har dem hjemme. Dette vil igen sige, at man omgår et salg på 1.400.000 grammofonplader.

Da Danmark har den største afgift på grammofonplader i Europa – 27½ pct. – er det ikke småbeløb, staten derved unddrages. En grammofonplade til kr. 54,50 indbringer

staten en afgift på kr. 15,01. Vor forhandleravance er kr. 15,-.

Da riget mangler penge – ligesom vi andre – er der her et par tal, som viser, at ved at begrænse dette udlån kunne der blive lidt til statskassen og lidt vi andre kunne betale skat af. Hvis vi grammofonforhandlere havde solgt de plader, som er blevet »tapet« – 1.400.000 stk. – havde vi sendt staten 21.000.000 kr. i afgifter, og da vi havde en fortjeneste magen til og deraf en skat på 50 pct., så havde staten i skat af grammofonforhandlerne fået kr. 10.500.000, altså kr. 32.500.000, foruden at staten havde sparet køb af plader, vedligeholdelse samt folkehold til udlånet af disse.

At bibliotekerne, samme dag som vi får en danseplade med James Last til salg, skal have 5-10 stk. på hylderne til udlån, kan hverken jeg eller andre grammofonforhandlere fatte.

Da Danmarks Radios diskotek har 130.000 stk. grammofonplader, og da radioen sender 3 programmer, mener vi, at dette må være underholdning nok for staten at betale. Musikken til folks private fester bør ikke være en samfundsopgave med udlån af plader.

Pladesalget i Danmark er 2.500.000 stk. og udlånet 2.400.000 – så det giver os forhandlerne noget til eftertanke. Det er jo ikke vor branche alene, der bliver hårdt ramt ved disse udlån, men også fabrikanterne af grammofonplader, de udøvende kunstnere, komponister samt musikforlag.«

Besvarelse (14/7 82):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Ifølge begrundelsen for spørgsmålet ønskes oplysninger om pladesalg, som er givet af Dansk Grammofonforhandler Forbund til kulturministeren den 22. marts 1973, ajourført.

Det fremgår af en opgørelse udarbejdet af den danske gruppe af IFPI, som er refereret i en betænkning afgivet af udvalget vedrørende revision af ophavsretslovgivningen i 1982, båndafgifter – sanktioner – påtale, at salget af LP-plader og kassettebånd fra 1973 til 1978 var lidt stigende, og at der derefter har været en nedgang i salget.

Ifølge oplysning fra bibliotekstilsynet fandtes der i bibliotekerne pr. 1. januar 1982